

№ 6 (649)
Червень 2006 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті <http://www.vstu.edu.ua>

ВІТАЄМО З 10 РІЧНИЦЕЮ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ!

Конкурс

ВІДМІННА П'ЯТІРКА

У нашому університеті відбувся фінал Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт із напрямку «Інформатика і кібернетика». На конкурс надійшли понад 100 робіт. Але до участі допустили лише 72 роботи з 37 ВНЗ. Решта або не відповідала тематиці, або перевищувала кількісний ліміт (не більше трьох від одного ВНЗ).

Перший етап конкурсу, який визначив 15 кращих робіт, відбувся у березні. Їх авторів запросили на підсумкову конференцію (оскільки було декілька комплексних робіт, загальна кількість учасників становила 20 осіб). Відбулася вона 23—25 травня у нашому ВНТУ. Учасники конференції — студенти ВНЗ Києва, Харкова, Донецька, Львова, Одеси, Чернігова, Тернополя, Кривого Рога, Ужгорода, Вінниці. Юні науковці робили презентацію своїх досліджень і в науковій дискусії захищали їх.

Отож, найкращими журі визнало роботи:

Олени НИКИТЕНКО, студентки нашого Вінницького національного технічного університету («Застосування алгоритмічних моделей для оптимізації систем контролю та керування в умовах комбінованої невизначеності», науковий керівник — доктор технічних наук, професор В.ДУБОВОЙ);

Миколи ДІКАРЄВА, Антона ПАВЛУШКО, Мирослава СЛАДКОГО, студентів Інституту прикладного системного аналізу НТУУ «КПІ» («Комп'ютерна технологія підтримки

прийняття рішень при інвестуванні капіталу», н.к. — І.ГОЛОВКО);

Олександра РЕШЕТНИКА, студента ВНТУ («Підсилювач з регульованою чутливістю для схеми порівняння струмів», н.к. — доктор технічних наук, професор О. АЗАРОВ);

Олександра ХОРОШЛОВА, Донецький національний технічний університет («Анализ и разработка алгоритмов построения выпуклых оболочек трехмерных полигональных моделей», н.к. — Л.ФЕЛЬДМАН);

Андрія ОДЕЙЧУКА, Харківський національний університет радіоелектроніки («Исследование и анализ фундаментальных факторов в дилинговых информационных системах для построения модели прогноза», н.к. — Б.ШАМША).

Учасникам також приготували спеціальні призи спонсори. Конкурс в мережі Інтернет має свій сайт з усією докладною інформацією.

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Оголошує набір до докторантури на 2006 рік зі спеціальності:

01.05.02 — Математичне моделювання та обчислювальні методи

Оголошує набір до аспірантури на 2006 рік зі спеціальностей:

01.05.02 — Математичне моделювання та обчислювальні методи

05.02.03 — Системи приводів

05.03.05 — Процеси та машини обробки тиском

05.09.03 — Електротехнічні комплекси та системи

05.11.08 — Радіовимірвальні прилади

05.11.13 — Прилади і методи контролю та визначення складу речовин

05.11.16 — Інформаційно-вимірвальні системи

05.13.05 — Елементи та пристрої обчислювальної техніки та систем керування

05.13.06 — Автоматизовані системи управління та прогресивні інформаційні технології

05.13.13 — Обчислювальні машини, системи та мережі

05.14.02 — Електричні станції, мережі і системи

05.14.06 — Технічна теплофізика та промислова теплоенергетика

05.22.20 — Експлуатація та ремонт засобів транспорту

05.23.05 — Будівельні матеріали та вироби

05.23.08 — Технологія та організація промислового та цивільного будівництва

08.03.02 — Економіко-математичне моделювання

09.00.04 — Філософська антропологія, філософія культури

13.00.01 — Загальна педагогіка та історія педагогіки

13.00.02 — Теорія та методика навчання (технічні дисципліни)

До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи,

які мають повну вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра.

Прийом документів з 01 серпня по 20 серпня; вступні іспити — з 01 жовтня по 20 жовтня.

Конкурсне зарахування з 25 жовтня.

Вступники подають на ім'я ректора ВНТУ такі документи:

1) заяву;

2) особовий листок з обліку кадрів;

3) список опублікованих наукових праць і винаходів.

Вступники, які не мають опублікованих праць і винаходів, подають наукові доповіді (реферати) з обраної ними наукової спеціальності;

4) медичну довідку про стан здоров'я за формою

№ 086-у (особам, які не є випускниками магістратури ВНТУ в поточному році);

5) копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном — копію нострифікованого диплому);

6) посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);

7) три фотокартки розміром 3x4 см.

Паспорт та диплом про вищу освіту подаються вступником особисто.

При вступі до докторантури, крім того, подаються: розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук;

копія диплома про присудження наукового ступеня кандидата наук (у разі здобуття відповідної освіти за кордоном — копію нострифікованого диплому).

Диплом про присудження наукового ступеня кандидата наук подається вступником особисто.

Свято науки

ВНТУ – ЛІДЕР**за науковою діяльністю серед технічних ВНЗ України**

30 травня в актовій залі університету відбулося святкування Дня науки. Для святкового настрою у наших викладачів і співробітників були всі підстави, адже за підсумками діяльності вищих навчальних закладів, підпорядкованих Міністерству освіти і науки України, Вінницький національний технічний університет посів почесне друге місце у загальному рейтингу технічних і технологічних університетів. У це досягнення вагомий внесок зробили наші вчені, оскільки за всіма основними показниками наукової діяльності ВНТУ посів перше місце.

Для публікації результатів наукових досліджень університет видає чотири наукових фахових журнали

Сьогодні ВНТУ цілком спроможний забезпечувати якісне і кількісне оновлення науково-педагогічного потенціалу. Для підготовки кадрів вищої кваліфікації в університеті працюють п'ять спеціалізованих вчених рад по захисту докторських і кандидатських дисертацій за дванадцятьма спеціальностями.

У минулому році співробітниками ВНТУ захищені 2 докторські та 28 кандидатських дисертацій. У цьому році уже захищені ще 1 докторська та 20 кандидатських дисертацій.

Для публікації результатів наукових досліджень університет видає чотири наукових фахових журнали.

За результатами досліджень науковцями університету у 2005 році опубліковано 32 монографії, 88 навчальних посібників, 1 підручник. Загальна кількість публікацій в наукових виданнях склала 796 одиниць.

Винахідниками ВНТУ отримано 108 патентів України на винаходи і корисні моделі.

Основні наукові здобутки університету отримані в рамках діяльності провідних наукових шкіл, які очолюють заслужений діяч науки і техніки України, академік АПНУ доктор технічних наук, професор Борис МОКІН; заслужений працівник народної освіти України, д.т.н., професор Станіслав ТКАЧЕНКО; д.т.н., професор Володимир ОСАДЧУК; д.т.н., професор Петро ЛЕЖНЮК; заслужений діяч науки і техніки України, д.т.н., професор Володимир КОЖЕМ'ЯКО; д.т.н., професор Віталій ОГОРОДНІКОВ; д.т.н., професор Микола ФІЛІНЮК; заслужений діяч науки УРСР, д.т.н., професор Іван КУЗЬМІН; д.т.н., професор Роман КВЕТНИЙ; д.е.н., професор Олег МОРОЗ; д.т.н., професор Володимир ПОДЖАРЕНКО.

Під час святкування перший проректор з наукової роботи, міжнародних зв'язків та економічної політики д.т.н., професор Володимир ГРАБКО вручив Почесні грамоти Вінницької обласної державної адміністрації і обласної ради к.т.н., доценту Геннадію БОРТНИКУ; к.т.н., доценту Мирославу БОЦУЛІ; д.т.н., професору Володимиру ДУБОВОМУ; д.т.н., професору Василеві КУХАРЧУКУ; к.т.н. доценту Тетяні МАРТИНЮК;

д.т.н., доценту Віталію МОКІНУ; д.т.н., професору Аллі МОРГУН, д.т.н., професору Віталію ОГОРОДНІКОВУ; к.т.н. доценту Сергію ПАВЛОВУ; к.т.н., професору Георгію РАТУШНЯКУ, д.т.н., професору Станіславу ТКАЧЕНКУ. Цими грамотами наші вчені відзначені за багаторічну сумлінну працю, особистий внесок у розвиток національної освіти та плідну наукову діяльність.

За значні досягнення в науково-дослідній роботі у 2005—2006 навчальному році грамотами університету нагороджені д.т.н., професор Олексій АЗАРОВ; к.т.н., доцент Олександр ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ; д.т.н., професор Володимир ГРАБКО; д.т.н., професор Ігор ДУДАР; д.т.н., професор Михайло ДРУКОВАНІЙ; к.е.н. доцент Віталій ЗЯНЬКО; д.т.н., професор Ростислав ІСКОВИЧ-ЛОТОЦЬКИЙ; д.т.н., професор Роман КВЕТНИЙ; д.т.н., професор Василь КИЧАК; д.т.н., професор Володимир КОЖЕМ'ЯКО; д.т.н., професор Петро ЛЕЖНЮК; к.т.н. доцент Володимир МЕСЮРА; д.е.н., професор Олег МОРОЗ; д.т.н., професор Олександр ОСАДЧУК; д.т.н., професор Василь ПЕТРУК; д.т.н., професор Валерій САВУЛЯК; к.т.н. Віктор СТЕЙСКАЛ; к.т.н., доцент Михайло РОЗВОДЮК; д.т.н., професор Сергій ЮХИМЧУК.

Усім співробітникам ВНТУ, нагородженим Почесною грамотою Вінницької обласної державної адміністрації і обласної ради та Грамотою ВНТУ, наказом ректора оголошена подяка.

Для співробітників і студентів університету відбувся святковий концерт за участю професійних артистів, а також кращих колективів художньої самодіяльності ВНТУ.

Юрій БУРЕННИКОВ,
директор Інституту машинобудування
і транспорту,
Олександр ДЕРІБО,
начальник науково-дослідної
частини ВНТУ

СТВОРИМО ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНУ КРАЇНУ

Вчені визначили перспективними для України на найближчі 20-25 років такі електротехнології: вітроенергетику; гідроенергетику; геотермальні ТЕС; ТЕС на базі вугільного метану, біогазу, біомаси, супутніх горючих газів нафтовидобутку. У галузі отримання теплової енергії – теплонасосну техніку, геліоенергетику.

Розвивати промислову вітроенергетику можна, будуючи вітрові електростанції (ВЕС) з вітротурбінами потужністю 1500-1800 кВт, а в майбутньому – 2-5 МВт. Такі турбіни впродовж останніх 5 років широко використовуються, наприклад, в Німеччині. Їх можна серійно виготовляти і в Україні, закупивши ліцензію.

В Україні можна також успішно розвивати некомерційну — «сільську», «фермерську», «для двору» вітроенергетику.

Відомо, що найвищу рентабельність мають гідроелектростанції (ГЕС), які треба відновлювати на новому технологічному рівні. Їх можна експлуатувати за варіантом повної автоматизації при відсутності персоналу, використовуючи сучасне автоматизоване обладнання.

Вчені визначили, що Україна може повністю себе забезпечити власним газом, якщо використовуватиме метан, десорбуючи його із вугілля на шахтах Донбасу і використовуючи його на ТЕЦ, котельних тощо.

Нинішнього року зменшити газоспоживання в країні планується на 10 %. У Вінницькій області є надлишок електроенергії – на Ладижинській ТЕЦ із 6-ти блоків працює 2, іноді 3. Отож, можна вдвічі-втричі збільшити кількість електроенергії, враховуючи ще гідроелектростанції. Тому об'єм газифікації зменшуватиметься, а використання електроенергії в побуті збільшуватиметься.

Ефективно використовувати когенераційні установки, де газ «переробляється» одночасно в електричну і теплову енергії.

Нині довкола міст виросло багато дачних поселень. До багатьох з них зовсім не підведена енергія, є проблема теплообігріву та тепlopостачання цих будинків. Не рідкість відключення електроенергії від таких дачних поселень через негоду, порив електропроводів. Ці проблеми зустрічаються в усіх регіонах України. Підприємствам, які б налагодили випуск невеликих і недорогих електростанцій для вирішення цих проблем, були б вдячні багато наших трудівників-дачників.

До того ж розв'язання цих проблем це ще і оволодіння великим ринком.

Нами розроблено пропозицію до використання так званих інтегрованих синергетичних систем енерго- і тепlopостачання для таких віддалених будиночків і споруд. Під цією мудровою назвою розуміються дуже важлива установка, яка дозволить постачати електроенергію в будь-якій точці нашої країни. Що ж в основі інтегрованої синергетичної системи енерготепlopостачання?

Проаналізувавши територію України, виявимо, що сонячно чи вітряно якщо неодноразово, то по черзі буває майже в будь-якому місті нашої країни. З цього випливає: якщо об'єднати малопотужного вітряка і сонячні батареї та приєднати до цієї системи потужний енергонагромаджуючий пристрій, тобто, акумуляторну батарею — то це і буде інтегрована синергетична система.

Сонячні батареї можна закупляти в найсучасніших ви-

робників, наприклад, в американській фірмі Аронікс, доки не виникне подібне виробництво на Україні. Сучасні сонячні батареї виробляються зараз на гнучкій лавсановій основі. Їх можна навіть нарізати необхідного розміру. Це дуже зручно.

Потужні акумулятори в Україні зараз уже виробляють. Чому ми назвали таку систему синергетичною? Тому що вона діє на основі синергетичного ефекту. Коли негативні сторони однієї складової системи нівелюються іншою складовою системи. І позитивні властивості однієї системи підсилюються позитивним впливом іншої системи. Наприклад, якщо в похмурі дні нема сонця, то, як правило, починає працювати вітрова система і, навпаки, якщо влітку в гарну погоду тихо, безвітряно, то працює сонячна система.

Важливим є напрямок масштабного використання технологій з отримання біогазу, прямого спалювання рослинної біомаси, «бідізелю», піролізного або генераторного газу (відомо, що середній приріст біомаси досягає 80-100 т на одного жителя країни).

Слід також зауважити: за розрахунками НАНУ використання лише ресурсів соломки в Україні дозволяє повністю забезпечити потреби сільського населення в тепловій та електричній енергії. Для цього необхідно налагодити випуск техніки для збирання соломки та пакування, котлів і енергетичного оснащення.

Цю систему можна доповнювати і тепловими насосами, і біогенераторами. Тільки таким чином, об'єднуючи різні системи, можна отримати інтегровану синергетичну систему для тепло- і енергозабезпечення будівель. На нашу думку, таким системам належатиме майбутнє, адже іншого виходу для України немає.

У Вінницькій області створені спиртові добавки до бензину, які низькооктанові бензини перетворюють у високооктанові. Є можливість виробити до 26 тис. т таких добавок в рік (економічний ефект 16 млн. грн.).

Виготовляються газогенераторні котли, які працюють на відходах соломки, рослин, деревини тощо. У першому контурі котла проходить неповне згорання деревини та соломки, з якої виділяється газ, який догоряє в другому контурі. В Європі об'єм використання таких котлів зростає щорічно вдвічі.

Перспективним є використання генераторів біогазу (з гною), які повністю можуть задовольнити потребу домогосподарства в газі.

Широке впровадження цих розробок скорочує в 1,5-2 рази потребу в газі, дизельному пальному, бензинах, електроенергії і забезпечує мільйонні доходи в бюджет.

Насамкінець необхідно зауважити, що за минулих 10-15 років тільки велися розмови про енергозбереження, а практично для масштабного впровадження його майже нічого не робилося! Тому необхідно терміново, як стверджує Президент України Віктор Ющенко, розпочати прискорене впровадження апробованих розробок у галузі енергозбереження в різні сектори промисловості, будівництва і житлово-комунального господарства України.

Ігор ДУДАР, доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри містобудування

Проблема рівних прав

ВІННИЦЬКИЙ ОСВІТНІЙ ГЕНДЕРНИЙ ЦЕНТР МАЄ МІЖНАРОДНИЙ РІВЕНЬ

Що у сучасному суспільстві стає на перешкоді вільному розвитку особистості залежно від її статевої належності? Які малопомітні та все ж дієві механізми підтримують і транслюють патріархатні традиції у нових поколіннях? Як легітимізуються нові правила та суспільні норми? Через які поведінкові моделі вони входять у наше життя? Ці та інші питання отримують відповідь, якщо до звичного вивчення суспільних та культурних явищ у навчальному процесі застосовувати методологію гендерного аналізу як проблеми взаємовідносин статей у суспільстві, появи та способів розгляду нових відповідних дійсності знань про стан жінок та чоловіків у суспільстві, тенденції його зміни.

Актуальність аналізу суспільних та культурних феноменів з точки зору гендеру зумовлена низкою соціальних та, ширше, суспільних проблем, пов'язаних із трансформаціями у сфері гендеру, зокрема, і в Україні протягом останніх років. У міжнародних документах це питання формулюється як проблема «рівних прав чоловіків та жінок». У науковому контексті воно ж формулюється як «гендерна рівність», витлумачена не як зрівнювання, а як усвідомлення і визнання різності світобачення та життєвих стратегій, їхньої інакшості, що потребує аналізу механізмів, які забезпечують реальне відтворення гендерної рівності в усіх сферах соціального життя, зокрема в освітніх системах.

Досягнення жінок у всіх сферах незаперечно і переповнює сучасний дискурс публічності нагородами, звітами та піднесеними мовними формами. На цьому тлі активне розгортання гендерних досліджень у країні викликає репліки здивування, іронії.

Та при вочевидь серйозних зрушеннях та позитивних результатах у кожному випадку кожному поколінню жінок доводиться досягати задекларованих можливостей, долаючи шлях не легший, ніж пройшли їх попередниці у минулих століттях, внаслідок чого масовість входження жінок у політику, великий бізнес, фундаментальну науку досі є доволі сумнівною. І проблемність встановлення гендерного паритету у нашому суспільстві продовжуватиме існувати доки зберігатимуться патріархатні структури сприйняття, сформовані у процесі соціалізації системою освіти, ЗМІ, субкультурами первинних груп тощо. Тож, починати аналіз гендерної ситуації в країні слід з найважливішої інституції — освіти, яка й досі залишається далекою від ідеалу гендерно-чутливого навчання та виховання.

Чільну роль у формуванні саме такої освітньої концепції відіграло створення та успішна робота Вінницького освітнього гендерного центру. Ідея існування такої громадської інституції саме на базі Вінницького національного технічного університету виникла за всіма демократичними нормами: це була громадська ініціатива певного кола викладачів-ентузіастів, зацікавлених у впровадженні сучасних мотивів у ті елементи гуманітарної освіти, що представлені у виховному та навчальному процесі. Концептуальну та організаційну змістовну підтримку ідея отримала від поважної організації — Програми розвитку ООН в Україні.

Сталося те, що повинно було відбутися. У процесі узагальнення результатів проведеного у ВНТУ науково-практичного семінару «Евристичний потенціал гендерної освіти» виникла ініціатива створення мережі викладачів-гуманітаріїв Вінниці, що впроваджують гендерну методологію в навчальні курси соціогуманітарного циклу, які становлять базу підготовки спеціаліста та й загалом людини з вищою освітою. Одразу ж, впродовж місяця, був створений Вінницький освітній гендерний центр, який з самого заснування (січень 2004 року) очолила я. Ядром мережі гендерночутливої частини викладачів стала кафедра філо-

софії ВНТУ. Цей природний факт було підкріплено існуванням серйозного наукового доробку, який народжувався в діяльності Лабораторії гендерних досліджень кафедри філософії ВНТУ, котру очолює доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії Олег ХОМА. Тоді ж за сприяння ректора ВНТУ академіка АПНУ Бориса МОКІНА та керівництва ВНТУ, було відкрито офіс Вінницького освітнього гендерного центру на базі Вінницького національного технічного університету. Представництво Вінницького гендерночутливого загалу на теренах української гуманітаристики миттєво набуло міжнародного рівня. Адже, на відкриття офісу в Вінницю завітали керівники Програми Розвитку ООН, Програми рівних можливостей ПРООН, повідомлення про відкриття у Вінниці такого Центру пройшло всесвітньою інформаційною мережею ООН (з Нью-Йорку).

Стрімкий розвиток різних напрямків роботи Вінницького освітнього гендерного центру має за мету формування гендерночутливого освітнянського простору, формування освітньої концепції з впевненим застосуванням гендерного компоненту, додання таким чином існуючих суспільних стереотипів та сексизму в соціумі, прищеплення викладацькому складу вміння коректно деконструювати гендерні стереотипи в ситуаціях практичного спілкування. На цьому шляху зроблено численні розвідки та виконано цілу низку досліджень філософського, психологічного, педагогічного, соціологічного спрямування.

Нині Вінницький освітній гендерний центр має неабиякий авторитет в Україні та міжнародних інституціях. Адже я, як директор ВГОЦ, була запрошена Представництвом ООН в Україні до участі в делегації України, що здійснила поїздку до Швеції (до складу якої входили заступник міністра, керівництво ПРООН в Україні, національні директори Програм ООН). Шведське суспільство зробило дуже серйозний прорив стосовно гендерної рівності та формування гендерного паритету в усіх сферах суспільного життя і, зокрема, його дотримання в освіті. Цей факт зробив поїздку дуже корисною.

Науково-просвітницьке сьогодення Вінницького освітнього гендерного центру наповнене прагненням узгодити становлення сучасних гендерних досліджень з нововинними соціальними та економічними трансформаціями в Україні, що відбулися в наш час. Ресурсом ВОГЦ проводяться дослідження «Гендерне обличчя української науки», «Гендерні стереотипи в студентському середовищі», а також «Етногендерні образи українського суспільства». Методологічно-інформаційна база створюється з використанням унікальних наукових перекладів найкращих зразків європейської гуманітарної думки, що також здійснюються в рамках Вінницького освітнього гендерного центру.

Учасники проектів Вінницького освітнього центру втішені фактом виходу в світ найважливішого документу — Закону України «Про забезпечення рівності прав жінок та чо-

ловіків», що набрав повної правової чинності 1 січня 2006 року. Адже це прямий наслідок роботи Вінницького освітнього ґендерного центру.

До речі, 9-10 червня 2006 року в освітньому ґендерному центрі відбувся науковий семінар «ґендер та історія філософії». Семінар проведено за ініціативи співробітників лабораторії ґендерних досліджень ВНТУ, Спілки дослідників модерної філософії (Паскалівське товариство) при Українському філософському фонді, що їх очолює професор Олег Хома. Протягом двох робочих днів проведено два засідання на теми:

1. Українська академічна історія філософії і ґендерні дослідження. Огляди наявних історико-філософських розвідок, публікацій, перекладів. Доповіді – О. Хома, С. Куцепал, І. Головашенко, Л. Гармаш, О. Гомілко.

2. Проблема новочасних витоків ґендерної проблематики. Доповіді – В. Кузнецов, О. Слободянюк, Е. Чухрай. Відбулася загальна дискусія з питань:

- ◆ Поняття ґендерного стереотипу і новочасна критика передсудів.
- ◆ Філософський еkleктизм 2-ї половини XVII століття і постать Ф. Пулена де ла Бар.
- ◆ «Питання про жінок» в інтелектуальному житті французького суспільства XVI і XVII століть.
- ◆ Французька революція і проблема конкретно-історичного тлумачення ідеалів.

Круглий стіл було присвячено збірці текстів XVII-XVIII ст., що готується до друку Паскалівським товариством при УФФ і видавництвом «Альтерпрес» («Кондорсе, Прудом, Ґійомар: слова чоловіків»).

В цілому семінар проводився лабораторією ґендерних досліджень ВНТУ з метою ініціювати поєднання академічних історико-філософських та ґендерних досліджень і стати піонерами цього напрямку в Україні. Семінар планується проводити щорічно на базі Вінницького освітнього ґендерного центру та лабораторії ґендерних досліджень ВНТУ.

Ірина ГОЛОВАШЕНКО,
директор Вінницького
освітнього ґендерного
центру, доцент
кафедри філософії,
кандидат філософських
наук

Міжвузівський семінар

МОВА – ШЛЯХ ДО ПОРОЗУМІННЯ ТА СПІВРОБІТНИЦТВА

Сьогодні немає потреби когось переконувати в необхідності знання принаймні однієї іноземної мови. Спілкування людей світу на всіх рівнях у практично всіх сферах життя стає тіснішим з кожним кроком. Але попри всі технічні дива основою людського спілкування була і залишається жива природна мова, адже лише вона здатна передати всі відтінки думки, почуттів, характерів та стосунків співбесідників. Знання іноземної мови відкриває нові горизонти в освіті, кар'єрі, особистісному зростанні.

Засідання секції англійської мови

Кафедра іноземних мов ВНТУ вбачає своє призначення не лише в удосконаленні методики викладання курсу «Іноземна мова за професійним спрямуванням», а також в організації заходів, що створюють іншомовне середовище для спілкування студентів та викладачів, для надання можливостей набутти досвіду публічних виступів іноземною мовою найбільш зацікавленим студентам, магістрантам та аспірантам. Один із таких заходів – міжвузівський студентський семінар «Мова – шлях до порозуміння та співробітництва» відбувся на нашій кафедрі іноземних мов.

До участі в семінарі запросили студентів та магістрантів, доповіді яких було визнано найкращими на щорічних наукових конференціях ВНТУ, ВДПУ та ВДАУ. Працювали дві секції – англійської мови (голова – доцент І.С. Степанова) та німецької (викладач Л.В. Корнієць). Відповідно англійською й німецькою проводились засідання, представлялись доповіді та проходили жваві обговорення. Кожен мав шанс висловитись, але жодного слова рідною мовою!

Теми доповідей були досить різноманітними так само, як і мовленнєвий рівень та манера їх презентації, але всіх учасників поєднувала загальна ідея, впевненість, що знання іноземної мови допомагає вирішувати безліч проблем у стосунках між людьми, народами, державами. Зразки досконалої вимови, майже бездоганної побудови промов та високий науковий рівень показали майбутні фахівці-лінгвісти, магістранти інституту іноземних мов ВДПУ Тетяна Ковалевська та Вадим Кириленко. Різноманітні за тематикою доповіді країнознавчої спрямованості представили студенти-аграрники А. Черниш, А. Астаєва, М. Одинока, Л. Штельмах, К. Кириченко, І. Сауляк та К. Міцкевич. На високому рівні представили свої матеріали студенти нашого ВНТУ: Віталій Томків (2АВ-03), Олена Дубровіна (ОТЗ-03), Наталя Слободянюк (ОТЗ-04), Олександр Нестеров (ЗКС-02).

З цікавими доповідями виступили також молоді викладачі кафедри іноземних мов ВНТУ. Олексій Кирилов на засіданні секції англійської мови розповів про можливості, які надає Інтернет тим, хто цікавиться вивченням іноземних мов, детально ознайомив з деякими сайтами. На секції німецької мови Галина Абрамович представила матеріали свого дисертаційного дослідження про використання інформаційних технологій у навчанні іноземних мов.

Усі доповіді викликали інтерес у присутніх, питання ставились кожному доповідачеві, інколи дискусія тривала довше самої доповіді, і це найвітшніший факт для організаторів. Ентузіазм учасників, вражаюча активність аудиторії створили творчу і доброзичливу атмосферу.

Викладачам кафедри іноземних мов довелося докласти чимало зусиль, аби семінар пройшов чітко, на належному організаційному та мовному рівні. Людмила Корнієць, Лариса Терліковська, Ірина Вяхк, Валентина Науменко, Ольга Стрикун, Оксана Столяренко, Оксана Зубенко, Віталіна Дерун та інші не шкодували часу та наснаги під час підготовки заходу. Організатори сподіваються, що іншомовний студентський семінар у ВНТУ стане традиційним і надалі матиме ще більше учасників.

Ірина СТЕПАНОВА, кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри іноземних мов ВНТУ

СТУДЕНТСЬКА МУЗА

Випуском збірки третьокурсника Інституту РТЗП Сергія БІЛОХАТНЮКА (РТ-03) університетське видавництво «УНІВЕРСУМ-Вінниця» завершує виконання ухвали Ученої ради ВНТУ про публікацію кращих на сьогодні доробків активістів «Студентської Музи». Отже, слідом за Оксаною БАРБАК (1АМ-01) та Дмитром ШТОФЕЛЕМ (МА-02) неабияку авторську радість святкує Сергій БІЛОХАТНЮК (РТ-03) — автор крилатої поетичної формули «Інженери тонких почуттів».

Окрім Сергієвих відповідей на принагідну коротку анкету «Імпульса», подаємо кілька вибраних віршів, передмову М.СТРЕЛЬБИЦЬКОГО та першу сторінку обкладинки (малюнок Мирослави ЦУКАНОВОЇ — студентки Вінницького національного медичного університету ім. Пирогова).

1. Що у Вашому житті значить ця книжка? Як до неї йшли?
2. Плани на майбутнє — життєві і творчі.
3. На яке іще питання Вам було б цікаво відповісти?

1. Не багато не мало — це моя ледве не перша «професійна» робота. І для мене це дуже важливо. Бо ж йдеться не про спроби, не про тренування, не про аматорство, а про «продукт», самостійний продукт. Ця маленька книжка — свідчення мого «не аматорства». Мовою алхімії — ця книга є осадженням моєї поезії. Мовою метафізики — кінцевою матеріалізацією.

Одним словом — р е а л і з а ц і я.

Як до неї йшов? Спочатку не «йшов», а «вели». А вів Михайло Петрович СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ своєю чуйною рукою. І, загалом, увесь проект — його щирим бажанням та терпінням лише й був уможливлений. Куди правду подіти — не розумів свого щастя, то ж тяг з подачею рукопису до останнього, але варто було переступити мені поріг університетського видавництва та заглянути через плече Тетяни Станіславівни КРИКЛИВОЇ, що вже верстала мою книгу, відчув таке заповзяття, що робота аж закипіла! Маю скласти особливу подяку Мирославі ЦУКАНОВІЙ, що виконала ілюстрації та фото для книги з неабияким натхненням та смаком. А що вже до Михайла Петровича, Дмитра ШТОФЕЛЯ і знову ж таки Мирослави, що ловили помилки в текстах, наче тарганів під шафою, то годі й говорити — спасибі!

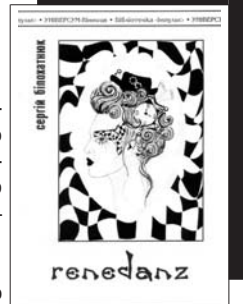
Ця книга не є результатом цілеспрямованої діяльності — писав завжди лише для свого задоволення, а про серйозні публікації навіть не думав. Та з легкої руки Михайла Петровича і ласки вченої ради ВНТУ, що затвердила наші книжечки на друк, — вуаля!

2. Знаєте, як кажуть з приводу «життєвих та творчих планів»? — «Дурень думкою багаті!» Тож я нічого «наполеонівського» не загадаю і бути сучасним Мартіном Іденом не збираюся. А проте вже плануються (головними ідеологами Михайлом Петровичем та Анатолієм Івановичем Власюком) презентації книжечок наших на теренах університету, а може, й де-інде. Також у наступному числі «Вінницького краю» з'являться публікації моїх та Дмитрових віршів. Найсмішніше те, що рукописи наші пролежали в редакції місяців чотири, а тут, випадково, потрапили на шпальти саме в той час, як ми вже стаємо «офіційними» поетами! Нема-нема, та й оберемками!

3. Сам себе, буває, запитую: «До якого стилю відніс би власну поезію?» Якогось одного канонічного не дотримуюсь: на кожен вірш — свій розмір, своя строфа, своя рима та свій стиль. Хоча, як правило, тримаюся ближче до модерного та постмодерного мейнстріму.

Що означає назва мого вірша «архітріп» та що таке «примематум-портланд»? Пояснюю не для інституту будівництва: «портланд» — марка найкращого цементу. Не для інституту радіотехніки (кафедра філософії в його складі, що знаково): «примематум» — есенціальна першопричина. «Архітріп» — гра слів: «архі» — скор. «архітектурний», і преф. «архі-» (найбільший), а «тріп» — з англ. «мандрівка».

Чому я живу так багато «зарозумілих» слів? Все дуже просто. «Будь простішим — і люди до тебе потягнуться». Я ніколи не сповідував цього конформізму у власному спілкуванні, а тим паче у творчості (що теж є спілкуванням). Я навпаки: свідомо формую певний інтелектуальний бар'єр навколо себе та у своїй поезії, так що в моєму оточенні є лише цікаві мені люди. Щоправда, в повсякденному житті можу говорити з людьми «їхньою мовою», але не в своїй поезії — я тут одноосібний господар. Тому, якщо не подобається, тим краще — відійдіть та не псуйте задоволення іншим, кому вистачає розуму та смаку!

МУЗИКА

Артюру Рембо, як тому, на кого рівняюся в поезії, та не в житті
Струни так ніжно на арфі звучали.
З трупів натягнуті жили для струн!
Лунко кістками заб'ють у цимбали,
Шкірою напнуті, наче на глум!

Онде з гомілки заграє сопілка,
Онде смичок зі свіженьких кишок!
Булькає щось та свистіває дзвінко
Із повних до краю кривавих діжок!

Хтось танцем зайдеться веселим в екстазі,
Хтось плаче судомно, закривши лице.
Із жалю?! О ні! Ні в якому разі!
То з радості дикої, з кайфу лише!!

То ж з крові чи з гною, з квіток чи окрас,
Усюди гармонію можна здобути.
Бо музика схована в кожному з нас,
Та тільки не всі її зможуть почути.

СІМ РОЗДУМІВ ПІСЛЯ ЩОДЕННИХ МОЛИТОВ

ПОНЕДІЛОК

Чи не тому цей світ такий
Що почався з понеділка

Може варто було почати іншого дня
Та хто його знає
чи це ми починаємо дні
чи вони починають нас

В жалобі втраченого
В тремтінні ненародженого
Понеділки звальюються на наші голови

Щопонеділка ми всі відчуваємо одне й те саме
Межу

І хоча день цей настає не швидше і не повільніше
Ми відчуваємо Межу

І ми оглядаємося назад
І ми поглядаємо вперед
В цей день ми відчуваємо себе без фальші
Справжніми
А тому не завжди раді понеділку

В понеділок ми лічимо зарубки попередніх
днів на собі
Одні на чолі
Інші на серці

Кожен перший з семи днів нашого життя
понеділок

ВІВТОРОК

Сьогодні у мене була важка розмова
із янголом вівторка

І поки замузаний дідько
шукав чим би це похмелитися
я смажив чудову яєшню
Жовточка ціленькі та круглі
білочка омріяно ніжні

І я подякував Небесам за Їх Натхнення і
Славу

що народили через мене таку Досконалість

І от коли ми снідали
хто яєшню

а хто розсолом
з'явився янгол вівторка
і була в руках у нього книга
за сімома канцелярськими печатками
так що аж дідько в банці
ледве не захлинувся

Отак було мені вручено догану
Офіційно-холодного тону
що ніби я зумисне переплутав
Дар Божий
з Яешнею

СЕРЕДА

І що його вдієш
Коли завтрашнє учора
це сьогодні

Отже ми завжди живемо учора
А завтра ніколи не настане
Бо буде вчорашнім днем
Післязавтрашнього дня
отже в нас ніколи не буде завтра

А може сьогодні
Це завтра учорашнього дня
І ми завжди живемо завтра
отже у нас ніколи не було учора

Післязавтра провалюється у нескінченність
якої ми ніколи не досягнемо
Позавчора згортається у крапку
з якої ми ніколи не вирвемось

І тільки на межі
тоншій за плівку вологи на твоєму оці
маємо
сьогодні

ЧЕТВЕР

Янгол отрути поглянув у келих
Простягнув його мені
та не дав

Янгол жалоби дивився на мене
очима повними сліз
та не плакав

Янгол смерті стеріг мене
руку зіперши на меч
і чекав

Янгол вівторка всміхався мені
Йому байдуже
сьогодні четвер

П'ЯТНИЦЯ

То була п'ятниця
П'ятниця тринадцяте
деякого місяця
та деякого року
після певного історичного моменту

То була п'ятниця
і в той день на моїх очах
відбувалися страшні речі

Я бачив як куля пекельного вогню
виринула з-за чорного лісу
і чорне гілля позбавлене листя
чіплялося за посіріле небо
драпаючи його до крові
на сході

пекельної вогняної кулі

І безжальний вогонь опалював мої очі
скоплена кригою земля
спілила мене відблиском льоду
і смерть ворушилася в змерзлих рештках

Я побіг геть сповнений страху
а пекельна куля підіймалася все вище
і бігла за мною

І мій страх налякавшись
сховався за мої плечі

Тоді я зупинився
і мужньо поглянув
на сліпучу
пекельну
вогняну
кулю

І страх гачкуватими пальцями
вчепився в моє серце
він рвав мені сухожилля під колінами
і душив мене
запхавши кулак мені в горло

Та раптом мій пекельни кат покотився бай-
дууже
він ввігнався у землю з розгону
на заході
ясного та життєдайного сонця
що так і не зійшло того дня
так що тіні утікали звідти
і ховалися біля моїх ніг

А я стояв один та єдиний
оточений змертвою пустелею
що настала на один лише день
за вини одного лише числа
що не ділиться на жодне з чисел
крім самого себе
та одиниці

СУБОТА

в суботу я не роблю того
що не встигаю в неділю

в суботу я ніколи не встигаю
усвідомити
що сьогодні субота

я думаю
що не випадково дехто
нічого не робить в суботу
а не в неділю
він просто вже давно помітив
що в суботу взагалі неможливо
щось робити
а ми нічого не робимо в неділю
бо так склалося
і нічого не робимо в суботу
бо інакше ніяк не виходить

добре бути древнім та мудрим народом
завжди є зайвий день у тижні

та єдине
чим я можу займатися в суботу
це витягати свою нерозумну корову
із яру

НЕДІЛЯ

В неділю я найбільше люблю вечір

Бо вже байдуже
Байдуже що чогось не встиг
Та й коли встиг
теж байдуже

Бо завтра новий понеділок
І тиждень побіжить колесом причинності
Мов дурна білиця

І ще в неділю
Чомусь саме в неділю
Я відчуваю себе великим та могутнім
Я не звертаюся до себе інакше як
Пане Магістре
Я думаю лише про велике та вічне
Відчуваю в собі силу вести у світле майбутнє
Далеко-далеко
Аж до самих воріт Золотого Міста

І я стою над цим світом
тримаючи його у долоні
і посміхаюся

отакій я у неділю

А проте
Я пам'ятаю що завтра понеділок
І знову мені бути нищим та нікчемним
Перед лицем великого й байдужого світу

А проте
Сьогодні неділя
І я не звертаюся до себе інакше як
Пане Магістре

ЖІНКИ

жінки що стоять навшпиньки на шпильках
зволожені губи принадно-брунатні
затягнуті в шкіру тварини офіри
на шпильках чорніють багрянні уста

розвівши нашироко ноги упершись
під тиском нічев'я земних атмосфер
роклепані рядно прошиті доладно
хапають за стегна джинсові вуста

і ти о провіснице шалу й розпусти
моє одкровення серпанку панчох
первісні жінки пересолоють перса
та хтиво хитають ходою цей світ

ЕПЛОГ

РАЙДУГА

У мене шкло у шибки вклядено навпоперек.
У мене думки вітер наздоганяють незважено.
Ріки смутку течуть мені із тривожних рук.
Рука в руці ріку тримає, не зраджує.

Ти кажеш на тобі є сили отої знак.
Ти кажеш на тобі тавро світла світиться.
Таврують лише рабів, бо так
Їх хазяїн в отару збирає, та й тішиться.

Не п'ю міцного, не палю дурного.
А дурним називають та клянуть позаочі.
Не давайте мені кесаревого — давайте мого.
Та не мали й не маєте — пропащі ви.

І я такий самий, як ви, і те ж бо й мені суджено.
І простить мене хтось як я свого боржника.
Кожному своє колесо чи хрест споруджено.
Це ж мені греблі гачені, бо я — ріка.

Інженери тонких почуттів, або Трохи радості від «радиста»

Почути, як катастрофічної епохи «молитви шепталась на-
виворіт»? Для цього треба бути поетом.

Нафантазувати дивовижних «інженерів тонких почуттів»,
таких собі друзів-суперників, що спершу «гострим точилом ро-
зуму» ріжуть власні серця, тим самим оновлюючи світ у
відблисках аналітичного дива, а врешті, втомлені, буденно
«розписуються в табелях і звітах», «вимикають світло і йдуть
додому»? О, для цього треба бути поетом, залишаючись ще
й... ну, принаймні студентом технічного ВНЗ.

Сергій Білохатнюк дві означені іпостасі успішно поєднує.

Ось уже третій рік, як поєднує, на факультеті радіотехніки
Вінницького національного технічного університету навчаю-
чись.

Мотиви свого вступу саме до інженерного навчального за-
кладу Білохатнюк-першокурсник, відповідаючи, було, на анке-
ту університетської літературної асоціації «Студентська
муза», визначив афористично: «Хочу мати працю до рук, а не
до наукавників».

Але формула навчання плюс віршування (від перестановки
доданків сума не змінюється) усього Білохатнюкового
розмаїття самовияву не охоплює і не вичерпує. Хтось із
стовпів радіотехнічної науки скаже: розкиданість! Ми ж без
жодних жартів перепитаємо: а можливо, це — ренесансна
різномісність інтересів та обдарувань? Якщо, звісно, якісь оз-
наки сакраментального національного ренесансу на рубежі
XX-XXI сторіч ми все ще продовжуємо бажати уздріти.

НАЦІОНАЛЬНИЙ БОТАНІЧНИЙ САД І «ПОДІЛЛЯ»

Тропічна орхідея

Отже, окрім навчання, Білохатнюк впродовж перших двох з половиною своїх студентських років встиг-спромігся: у театральній студії студклубу жодної постановки без своєї ролі не зоставляв; шість місяців у ролі диктора Вінницького обласного радіо баритоном своїм проникливим Вінниччину оглашав; для конкурсної програми облрадіо «Тарас Шевченко: ключ до вічності», спеціальним дипломом Всеукраїнського конкурсу відзначеної, творчих зусиль не шкодував; у найпомітнішому телепроєкті знаменитого Леоніда Філонова «Вважаю так (Сентенції)» найпомітнішу роль зіграв... Головне ж – віршувати не переставав, а віршуючи, до друку не поспішав. Коли ж зрідка й друкувався (головно в часописі «Імпульс»), були це зразки своєрідної «інженерії тонких почуттів» (цитуючи назву його ж однойменного вірша).

Кращі вірші Сергія Білохатнюка якимось дивно поєднують герметизм і відкритість, публіцистичну прямолінійність. По-різному це в нього стається. Одного разу (й так буває частіше) герметичні, самодостатні рядки поєднуються в пафосну інтонацію-вислів. В іншому разі нібито прості, самоочевидні рядки утворюють багатозначний вірш-текст: «Курган», «Сльози», «Співай мені пісень», «Сповідь радиста»...

Ще одна подиву гідна стильова риса 20-літнього дебютанта — облагороджені ліризмом та автоіронією соковиті (раблезіанські!) натуралізм буття. Баланс ліричного й натуралістичного при цьому визначається як, з одного боку, потребою зображальної виразності, так і — з боку іншого — тонким етичним чуттям («Музика», «Килимок», «Жінки», «В храмі твого волосся», «Репарації плоті» тощо). Білохатнюк не спокушається ані таким модним серед його ровесників «генітальним реалізмом», ані псевдоковбойським суперменством.

«Сім роздумів після щоденних молитов» когось відішлють до епатажного «Тижня» Михайля Семенка; коротка поема «Зречення», оздоблена промовистим математичним епіграфом, об'єктивно стає актуальним сучасним гуманістичним «революційдослідництвом» в ряду, започаткованому тичининською збіркою «Замість сонетів і октав» та «Романтикою» Миколи Хвильового.

У цім контексті білохатнюківська поетизація інженерського труда не блідне. Аж ловлю себе на думці: що, як колись якісь рядки його «Сповіді радиста» чи «Інженерів тонких почуттів» будуть виписані при вході до такого рідного Білохатнюкові інституту радіотехніки ВНТУ? Особисто мене те не здивувало б. Навпаки, свідчило б, що гуманізуємось ми у нашій визнаній кузні інженерних кадрів насправжнє й гордо. І що слава університетських поетів поволеньки, а таки ж поспішає за славою університетських програмістів, у широкому світі визнаних і затребуваних.

Втім, вірші Білохатнюкові пишуться без якоїсь претензії «проступати на мурах». Білохатнюк — апологет самовираження. І пізнання. Задля повсякденного самоздійснення. Іменем якого ото й у «технарів»:

І от вже надходить час кульмінації

Їхні обличчя вкриті цівками поту

Їхні руки напружені і рухи надточні...

(«Інженери тонких почуттів»).

В добрий би час: трохи радості від «радиста». Радості, що здатна самооновлюватись. Самооновлюючись — передаватись світові.

Михайло Стрельбицький, лауреат премії в галузі літературно-мистецької критики ім. Олександра Білецького, доцент кафедри культурології, керівник творчої асоціації «Студентська муза» Вінницького національного технічного університету

екскурсій — освітньо-виховна (екологічний практикум з дисципліни «заповідна справа»). Такі екскурсії сприяють формуванню екологічної свідомості та екологічної культури, вихованню розуміння сучасних екологічних та природоохоронних проблем і шляхів їх вирішення.

Звичайно, наш вінницький ботанічний сад аж ніяк не можна порівнювати з величним національним садом Києва, площа якого майже вдвічі більша і сягає близько 130 га, де й заблукати не складно.

Національний ботанічний сад вражає і своєю надзвичайно великою видовою різноманітністю флори. Його унікальний колекційний фонд налічує понад 11180 таксонів, що належать до 220 родин та 1347 родів.

Справжньою окрасою ботанічного саду є його дендрарій. На площі 30 га зібрана колекція дерев, чагарників та ліан (усього 1416 видів). Сад бузків навесні — це одне з найкрасивіших місць не лише ботанічного саду, а й Києва загалом.

Однак нещодавно тут з'явилася ще одна дивовижка — гігантська оранжерея (загальна площа понад 5 тис. га), де ростуть пальми, авокадо та інші великі екзотичні рослини. Інші оранжереї вражають своєю колекцією тропічних орхідей (їх більше 600 видів), а також 67 сортів азалій та камелій.

Впродовж 60-ти років в ботанічному саду сформувалися фітоценози, які відтворюють природну рослинність окремих регіонів Євроазії. Це такі експозиційні ділянки — «Ліси рівнинної частини України», «Степи України», «Українські Карпати», «Крим», «Кавказ», «Середня Азія», «Далекий Схід», «Алтай та Західний Сибір».

Стосовно Вінницького ботанічного саду, то він славиться своєю великою колекцією, яка нараховує понад 900 видів і форм дерев та чагарників. Особливу цінність мають тут лікарські рослини, які займають площу 0,8 га і налічують 59 видів.

Серцем саду називають дендрарій (понад 600 видів дерев, які можуть рости на відкритому ґрунті нашої місцевості). Добре акліматизувалися види Східної Європи і Сибіру, а також континентальних районів Північної Америки.

Нині тут є зимовий сад площею 360 м кв., де ростуть алое, агава, герань, пальма, папороть, лимон, троянда, колекція кактусів...

Якщо порівнювати ці два ботанічних сади, то, безумовно, Вінницький потребує покращення організаційно-планувального і матеріального становища. Наприклад, у його єдиній оранжереї разом ростуть тропічні та екзотичні рослини, для існування яких необхідні дещо різні мікроклімат. І це лише один приклад...

На відміну від Вінницького, Національний ботанічний сад видався бездоганим. Там ми отримали незабутні враження, адже таку казкову красу і велич побачиш не скрізь.

На планеті Земля повинні залишатися природні території, де б не було відчутно наслідків техногенної діяльності людини. Це необхідно людині для духовного та естетичного розвитку.

Оксана ІЩЕНКО, Олена ОБОДИНСЬКА, Ірина ДОРОШ, студентки групи ЕКО-03

Ректор університету, доктор технічних наук, професор, академік АПН України Борис МОКІН під оплески зали вручає керівнику нашого «Оберегу» Олександрю ОСТАПЧУКУ подарунок — кобзу

«Оберегівці» подарунок одразу випробували

Мистецькі таланти

НАШ СТУДЕНТСЬКИЙ «ОБЕРІГ»

Нову традицію — звітний концерт колективів художньої самодіяльності ВНТУ, започатковано в нашому університеті. Іменинником цього річного дійства був «Оберіг» — народний самодіяльний фольклорний ансамбль, який нині відзначає своє 15-ліття.

Фоторепортаж Сергія МАРКОВА про цю яскраву мистецьку подію можна переглянути на університетському сайті http://vstu.vinnica.ua/ua/fotosesia/zvit_2006/index.php

Засновник і беззмінний керівник «Оберегу» — Олександр ОСТАПЧУК. Щодвароки колектив успішно витримує мистецьке випробування, яке підтверджує його звання народного.

«Оберіг» озвучують контрабас, скрипка, бубон, сопілка, окарина (на цей глиняний інструмент ще кажуть «зозулька»), кувиця... До речі, Олександр Семенович сам виготовляє сопілки і кувиці (цей цікавий інструмент ще називають «ребро»). Тепер до такого музичного гурту приєдналася кобза. Як і годиться іменинникам, з нагоди п'ятнадцятиліття отримали подарунок — ректор університету, доктор технічних наук, професор, академік АПН України Борис МОКІН під оплески зали вручив «оберегівцям» цей чудовий український інструмент.

— «Оберіг» оберегає студентів від поганих звичок і досить часто сприяє створенню щасливих сімейних дуєтів, — говорить Олександр Семенович.

Вдало захищає від нинішньої тотальної бездуховності студентську юнь і ансамбль народного танцю «Світанок» (керівник — Ірина МАРЦЕНЮК). На університетському святі художньої самодіяльності вшанували п'ятикурсників Ольгу САПОЖНИК, Настю ЧИШКОВСЬКУ, Василя НАГІРНЯКА, які усі студентські роки проспівали в «Оберезі», і Яну ДЕЙЛИК, Віктора ОЛІНІЧЕНКА, котрі прощаються зі «Світанком». Віталіну ЖИЛЮК і Віру ПАЩЕНКО, без яких наш вокальний ансамбль «Ноктюрн» (керівник Маргарита СУХОЩЕЄВА) важко уявити. Як і без Дмитра ЯРОВОГО шоу-балет «ДАНС-ЕДЕМ» (керівник — директор клубу ВНТУ Катерина ФЕДОРЕНКО).

Своїми найкращими доробками тішили присутніх данс-клуб «БОЛЕРО» (керівник — Тетяна ЧИСТЯКОВА) і ансамбль індійського танцю «НРИТЬЯ» (керівник —

лауреат міжнародних і всеукраїнських конкурсів Сергій ЖУРАВЛЬОВ), вокальна студія і наймолодший колектив ВНТУ, але уже титулований ансамбль російської народної пісні «РЯБИНУШКА» (керівник обох Сергій МОРОЗ). «РЯБИНУШКА» створена два місяці тому, але уже стала призером обласного конкурсу творчих колективів Вінниччини «Подільські барви».

Веселили аудиторію переможці університетських фінальних ігор КВН сезону 2005-2006 навчального року — команда КВН Інституту інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії «Супер-сімейка» і збірна команда КВН Інституту машинобудування і транспорту та Інституту будівництва, теплоенергетики і газопостачання «Кандидати в майстри сміху».

І звично отримували вдячні оплески співучі Юлія КОВАЛЬЧУК і Катерина БАШТОВА, Анна ДЕМЕЦЬ і Олена ДЕРЕВ'ЯНКО, Ярослав ФІЛІП...

А нові імена, нові сценічні таланти віднайде серед першоккурсників уже на початку наступного навчального року університетський конкурс «Студентська осінь».

Зірки університетської сцени

СПОРТ**ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ!**

Перше місце у профспілковому весняному легкоатлетичному кросі трудящих 2006 року здобула команда обласної організації профспілки працівників освіти і науки. Склали команду 5 спортсменів, четверо з яких представники нашого Вінницького національного технічного університету: викладачі Діна ХАРИНА, Світлана ТИХОНОВА, Ярослав КРУПСЬКИЙ та завідувач лабораторій Василь ОВЧАРУК.

Програма кросу передбачала для жінок дистанцію в 1 км, для чоловіків у 2 км. Командний залік проводився за найбільшою кількістю очок серед двох вікових груп. Призери на дистанціях отримали грамоти обласної ради ФСТ «Україна» та грошові премії. А наша команда-переможець серед колективів обкомів профспілок здобула ще й Кубок.

Голова Вінницької обласної організації профспілки працівників освіти і науки України Сергій ПУГАЧОВ подякував спортсменам за такий вдалий виступ. Профспілковий комітет співробітників ВНТУ додатково відзначив своїх спортсменів грошовими преміями.

Команда-переможець весняного легкоатлетичного кросу (у центрі голова Вінницької обласної організації профспілки працівників освіти і науки України Сергій ПУГАЧОВ)

Випускники ІнМ передали естафету наступній зміні чемпіонів. Цього літа прощаються зі своїми студентськими роками збірник університету, срібний призер обласних змагань з легкої атлетики (спортивна ходьба, 5,10 км) першорозрядниця Світлана БАБАК (МРЗ-01), учасниці спартакиади

СВЯТО СПОРТИВНОЇ СЛАВИ

відбулося в Інституті менеджменту нашого ВНТУ.

ВНЗ Вінниччини, волейболістки Тетяна АНТОНЮК (1МФК-01) та Світлана НЕЧИПОРУК (2МФК-01), переможець відкритої першості університету з силового триборства Андрій РИБАК (ММ-01). Призові місця разом з Андрієм посідали Сергій ТОВПИГА (ММ-01), Михайло КУЦОЛАПСЬКИЙ (2МФК-01) та Тарас КІРЕЯ (2МФК-01).

Тепер їх спортивні перемоги примножувати найкращим спортсменам Інституту менеджменту Олексію ЛАПЧЕВСЬКОМУ (ММ-02), Володимирі СОФІНІ (1МЗВ-03), Олександрі СОЛОГУБУ (ММ-04), Сергію ГНЕСЮ (ММ-02), Євгенію ГУДЗОВСЬКОМУ (2МФК-04), Артему ВОЙТОВИЧУ (1МЗВ-04), Нгака-Колінсу Пунгус Стробель (1МЗВ-04), Юлії ДІДИЧЕНКО (ІМО-02), Світлані БАБАК (МРЗ-01).

Юлія МІРОНОВА, група ІМО-02

Редколегія:

Т. Б. Буальська
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
Б. І. Мокін
С. В. Юхимчук,
М. П. Свірідов,
Л. І. Волхонська,
Г. П. Котлярова,
Т. С. Криклива,
М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
21021, м. Вінниця

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

«Імпульс» — щомісячник
Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, кімн. 114, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Олени Кушнір*
Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 23.06.06. Формат 29,7×42 1/2.
Наклад 625 прим. Зам. № 2006-115

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59